

Titel: En almindelig Recept som af Grunden helbreder Skrueløse-Hierner. Saa at Taaber, Daarer og Narre af alle Sorter, besynderlig de der ere befængte med Franske Moder kan ved samme igien erlange den sunde Fornuft. [Dediceret til St. Germain af S.C.F**;
oversat af Fred. Chr. Scheffer]

Citation: "En almindelig Recept som af Grunden helbreder Skrueløse-Hierner. Saa at Taaber, Daarer og Narre af alle Sorter, besynderlig de der ere befængte med Franske Moder kan ved samme igien erlange den sunde Fornuft. [Dediceret til St. Germain af S.C.F**;
oversat af Fred. Chr. Scheffer]", i *Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 18*, J.R. Thiele, 1770, s. 31. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-1_018-shoot-w1_018_003_p31_bZONE1190492/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 18

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Tronchin og Condamine, disse to berømte Forfattere, som har skrevet om Koppernes Indpodning, har ikke udsøgt en høy Stil: De have ladet sig noie med, at anføre de Grunde og Beviser, og overladt til vore usle Sribentere, at danne Perioder efter Takten og jage efter Indsald. Vist nok bør man ikke tale de skionne Wanders Sprog, naar man skriver en Afhandling om den sunde Fornuft.

Lader os vel undersøge den sunde Fornuftes Indpodning, og vi vil da see, at den hverken er unuelig eller latterlig, og at dette Forslag er forstaeligt og let at udføre, ganske forskjelligt fra Engellsmændenes Foretagender, som staae vore Binduer i Stykker med deres Gvineer, forskjelligt fra vore Bispsers Forfatter, som vil gjøre Troens Artikler af adskillige Formularer, der ere ganske stridige mod Kardommen, fra vore nye Philosophers Kneb, som troe, at kunde tilintet gjøre Religionen ved et Skamskrift, eller et slet Epigram.

Jeg troede i Begyndelsen, at Sielen, som sidder hos de Skinhellige i Knæerne, hos Grodserne i Mave, hos de Forliebte i Hjertet, hos de Kræsnere paa Tungen, hos Muskanterne i Dreene, hos Stjerne-Rigene i Dyrne, kunde maafee sidde i vore Fødder, eller Fingre, hvilke ere i bestandig Bevægelse: men da jeg har adskilt mange franske Hjerne-Skaller, har jeg anmærket